

“skorem mňa nedostaAAliii!” sem si tudle děcká zpívala ráno, když sem venčila pánčičku. Tak jo, trochu přeháním, uznávám. Tri dni to nebolo, ale!! Skorem. Bejt to tri dni, tak už ma zabije. To je mi jasný □ □ . Ale musela jsem ji trochu zaktivovat. Aby si jako nemyslela, že vysoká hodnota mé hodnosti je setrvalá. Prt. To by byla nuda.

Takže pro začátek jsem si stříhla tu hodnou psejkovou. Až se celá vám tetelila blahem. Cha! Sedim, sem hodná, pěkně u dveří, sedim-sem hodná pěkně pod schodama, to stejný u vchodovejch dveří. Aji, když se otevřely. A co jí neudělat ešče trochu tý radosti, co? Takže pěkně půjdem spolu. Abych to vyšperkovala, i jsem jí předváděla ÍPO psa (boděd' by ne, když měla v ledvince kostičky suchých rohlíčků) . Jdeme, jdeme ... no a pak mě to prostě přestalo bavit, no. Nic netrvá věčně, ani láska k jedný ledvince, že jo. Takže jsem si trochu popoběhla. K popelnicím. Přes silnici. Hele to vám jí zvedlo tak mandle ale!! Chachacháá.

No nic, tak si to zase stříhneme do těch dobrejch hodnot, aby jí nekleplo, náhodou. Takže jdeme spolu a i jsem ochotná přijít, když se zavolá. Chvíli teda. Páč jak říkám, všeho s Mírou. A ten tam ale najednou už vůbec nebyl, takže to je jasný....., že jo. No a tak co, tak si pro mě prostě musela dojít, voni jí ty nohy neupadnou. Ne? “Tak jo, dobře, jdu s tebou teda”. No a pak to vypadalo, že mi asi upradne ta.... flekatá...zadel, jak vona říkala. Páč přiznávám, to sem to už trochu přehnala už. Ale to vono samo, když nos zavolá, co můžu dělat. Takže mě zatkla a vlekla mě dom, jak pytel brambor. Ani nepípla a bylo vidět, že kdyby pípla, asi mi to dost profoukne uši. Už sem to viděla jako že dost průšvih a tím pádem koncovka = domů! na pelech! a tady zvoštaň spratku jeden!....enemže si to pak rozmyslela asi, či co. A než jsme došly do baráku, tak to otočila zpátky. Odcvakla mi vodítko a hele furt ešče ani nepípla.

Došla k obrubníku, zastavila se (a tyjo, že jí to, děcka, teda de dost dobře; vobrubníky vona umí výborně, to se zase musí nechat □) , tak jsem teda učinila totéž. A pak abych teda vodčínila ten průser, tak prostě .....HELE NUDA!!! NUDA PROSTĚ. Sem šla celou dobu s ní jako. Jednou jsem se trochu zapomněla a šla značně rychle vpřed a jinam, než šla vona. Ale naštěstí se mi nestačily ešče vypnout ušiska, takže jsem to zaslechla, to varování. “Jeejdáá! Promiň, huž sem tady.”, tvářila jsem se značně omluvně. To někdy i zabere. No a pak teda, prostě to... no. Sem už nikam nešla a byla furt u ní. Jak říkám - hrozná NUDA to je! Kdo to má vydržet? Ale jí to radost udělalo, tak proč na chvílku neudělat výjimku. A abych si nahnala dobrý body, tak jsem sama vod sebe i vyutíkala první na podestu. Ničehož říkat nemusela. A!! Jako takovej malej bonus... sem dokonce při tom ani neporazila tu babičku vo

“Tri dni ma naháňali...”

berli, co scházela dolů. Takže jako děcka - docela dobrý skóre, ne? □

